

Тукъ слънце, цвѣте, извори пѣнливи
Обайватъ всичко, нѣма гнетъ,
А тамъ — въ поробената татковина,
Бѣснѣй, върлува врагъ заклетъ.

Избѣгали децата на Пирина
Далечъ отъ своя роденъ край,
Тукъ скитатъ тѣ, немили и недраги
И гладъ и горестъ ги терзай.

Да, тукъ сж тѣ — прокуденитѣ братя.
Надежда тѣ възлагатъ намъ. —
Да идатъ пакъ при своитѣ огнища,
Животъ честитъ да видятъ тамъ.

ДЕНЬ НА МАКЕДОНИЯ

День на празникъ свѣтълъ — лжчезарна дата
Що привѣтно срѣща слънцето въ позлата,
Въ мантия отъ пурпуръ, родни небосклони
Отъ далечъ изпращатъ своитѣ поклони!

День на слава вѣчна, властно що говори
За дѣла велики въ ширнитѣ простори,
Що отекуватъ мощно чувства накупѣли
Въвъ душитѣ волни на юнаци смѣли!

День що дивно пази спомени свещени
За борби стихийни, боговдѣхновени,
День кога потрѣпватъ влажнитѣ зандани,
Тежкитѣ окови, чернитѣ тирани!